

Warszawa, 8 sierpnia 1936 r.

URZĄD PATENTOWY

A41f 3/06

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 23146.

Johan Anderson
(Stockholm, Szwecja).

~~Kl. 3 c~~, 10.

3 c 3/06

Elastyczny spinacz stosowany w ubraniach męskich.

Zgłoszono 21 września 1934 r.

Udzielono 23 kwietnia 1936 r.

Pierwszeństwo: 22 września 1933 r. dla zastrz. 1 i 2 (Szwecja).

Wynalazek niniejszy dotyczy elastycznego spinacza, stosowanego w ubraniach męskich i do innych celów, posiadającego dwie sprzączki, połączone wstawką, umieszczoną pomiędzy niemi, która się składa z kilku sprężyn śrubowych, umieszczonych jedna przy drugiej tak, że razem tworzą one pewnego rodzaju taśmę elastyczną.

Spinacz, według wynalazku, nadaje się szczególnie do użycia zamiast zwykłych pasków ze sprzączkami z tyłu lub z boków spodni lub z tyłu kamizelki i jest nadzwyczaj trwały, prosty, wygodny i elastyczny w noszeniu oraz posiada estetyczny kształt. Cechę znaną spinacza według wynalazku stanowi, że wstawkę między sprzączkami tworzą sprężyny, posiadające na

swych końcach kołnierze, połączone ze sprzączkami i ze sprężynami przez zagięcie brzegów kołnierzy pomiędzy zwoje sprężyn.

Takie połączenie zapewnia sprężynom trwałe i pewne przymocowanie do sprzączek, dające się przytem łatwo wykonać.

Na rysunku przedstawiony jest dla przykładu elastyczny spinacz według wynalazku niniejszego, przyczem fig. 1 przedstawia spinacz w widoku z góry; fig. 2 i 3 przedstawiają w większej skali pionowe przekroje części sprężyn i kołnierzy w dwóch odmiennych rodzajach połączenia kołnierzy ze sprężynami; fig. 4 przedstawia widok z góry tych części; fig. 5 przedstawia widok z góry odmiany połączenia

sprężyn i kołnierzy; fig. 6 przedstawia przekrój wzdłuż linii VI — VI na fig. 5, a fig. 7 przedstawia perspektywiczny widok innej odmiany połączenia sprężyn i kołnierzy.

Jedną ze sprzączek 1 spinacza stanowi zwykła sprzączka z dwiema igłami, składająca się z czworokątnej oprawki i obracających się igieł, opierających się na oprawce, drugą sprzączkę 2 stanowi zwykły łącznik z drutu. Sprężyny śrubowe 3 są zwinięte ściśle ze stosunkowo cienkiego drutu. Na rysunku przedstawiono sprężyny, ułożone jedna blisko drugiej, mogą one jednak być ułożone w pewnych odstępach jedna od drugiej.

Kołnierz 4 jest wykonany z płytki cynowej, wygiętej w kształcie korytka lub żłobka w celu otoczenia jednego boku oprawki, przyczem jeden podłużny brzeg korytka (fig. 2) lub oba brzegi (fig. 3) są zagięte do wewnątrz i wtłoczone pomiędzy dwa zwoje na końcach sprężyn tak, że tworzy się zakryte korytko lub żłobek, w którym osadzone są końce sprężyn. Pomimo niepodatnego i trwałego przymocowania, połączenie takie nie przeszkadza sprężynom w przyjęciu prawidłowego i właściwego położenia.

Oddzielne części spinacza, przedstawione na rysunku, mogą być, oczywiście, wykonywane w licznych odmianach co do wykończenia, materiału, wielkości, przymocowania i składania, co jednak nie przekracza granic wynalazku. Kołnierze 4 mogą np. tworzyć jedną całość ze sprzączkami 1, 2.

W celu utrzymania sprężyn śrubowych 3 w ustalonym położeniu jednej względem drugiej kołnierze 4 mogą być wygięte w miejscach nad sprężynami odpowiednio do obwodu sprężyn, to jest mogą być faliste lub karbowane (fig. 5 i 6) i mogą przylegać ściśle do obwodów sprężyn. Wygięty do wewnątrz podłużny brzeg (fig. 7) może posiadać wystające jęczyzki 5, które w wy-

kończonym spinaczu są zagięte i zachodzą na przeciwległy podłużny brzeg, najlepiej w jego zagłębienia, w celu lepszego połączenia. Stosowanie spinacza według wynalazku nie ogranicza się wyłącznie do męskiego ubrania, aczkolwiek jest przeznaczone głównie do tego celu.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Elastyczny spinacz, stosowany w ubraniach męskich lub do podobnego celu, z dwiema sprzączkami i elastyczną, umocowaną między nimi wstawką, wykonaną z kilku ułożonych jedna przy drugiej sprężyn śrubowych, umieszczonych w taki sposób, iż razem tworzą one elastyczną wstęgę lub taśmę, znamieny tem, że posiada kołnierze, które łączą końce sprężyn ze sprzączkami dzięki zagięciu brzegów tych kołnierzy do wewnątrz pomiędzy zwoje sprężyn.

2. Elastyczny spinacz według zastrz. 1, znamieny tem, że każdy z kołnierzy posiada postać zagiętej płytki cynowej, otaczającej jeden bok sprzączki, przyczem krawędź płytki z jednej strony lub krawędzie po obu stronach części płytki, otaczającej bok sprzączki, są zagięte do wewnątrz i wcisnięte pomiędzy dwa zwoje na końcach sprężyn.

3. Elastyczny spinacz według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że części kołnierzy, znajdujących się nad końcami sprężyn śrubowych, są faliste i przylegają swymi wygięciami do obwodów sprężyn.

4. Elastyczny spinacz według zastrz. 1 — 3 z jednym brzegiem kołnierza, zagiętym do wewnątrz pomiędzy zwoje sprężyn, znamieny tem, że brzeg ten posiada wystające jęczyzki, zagięte na zewnętrznej stronie niezagiętego drugiego brzegu kołnierza, najlepiej w wygięcia tego brzegu.

Johan Anderson.

Zastępca: Inż. M. Brokman,
rzecznik patentowy.

Fig:1

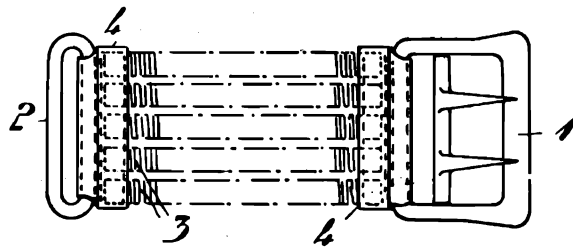

Fig:2

Fig:3

Fig:4

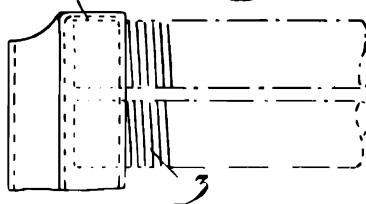

Fig:5

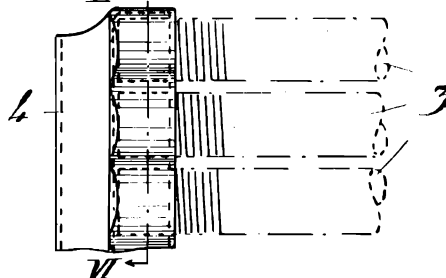

Fig:6

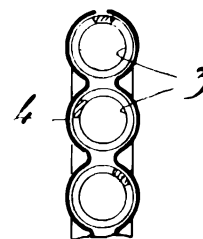

Fig:7

